

10. 15. listopada 1929. primio je Petar Kristić 950 dinara "za čišćenje i popravak orgulja". Aktualni orguljaš u katedrali 60-ih godina XX. stoljeća bio je Faustin Udina, dugogodišnji sakristan katedrale. On je prisustvovao spomenutom "popravku" i kaže da se tada nije orguljama ništa dodavalo.

Isto se tako kasnije više puta popravljao mijeh i uštimalo orgulje, ali – po svjedočenju istog orguljaša – bez ikakvih inovacija.

Budući da sam kao krčki župnik 1973. godine vodio prepisku sa gosp. Collonom i posredovao mu spomenute podatke, smatram korisnim predati ih i našoj glazbenoj javnosti, te i time učiniti jedan korak i dati jedan poticaj za vraćanje ovog vrijednog glazbala aktivnom hrvatskom glazbenom inventaru, jer ono već tridesetak godina strpljivo čeka i "šuti".

Nikola Radić

#### ŽMAN: BLAGOSLOV PRVIH ORGULJA NA ZADARSKOME OTOČNOM ARHIPELAGU

Žman, 27. 8. 2001. (IKA) – Prve orgulje na zadarskome otočnom arhipelagu blagoslovio je u nedjelju 26. kolovoza umirovljeni zadarski nadbiskup Marijan Oblak u crkvi Glavosijeka sv. Ivana Krstitelja u župi Žman na Dugom otoku. Glavni pokretač za nabavu i postavljanje orgulja u žmansku župnu crkvu bio je Edvin Bukulin, rodom iz te župe, a živi i radi u Njemačkoj. Njegovu inicijativu podupro je o. Izak Špralja iz Zagreba, rodom iz Zaglava na Dugom otoku, kao i domaći župnik don Jure Zubović te cjelokupno Župno ekonomsko i pastoralno vijeće. Orgulje su stigle iz biskupije Mainz, a samu ideju o nabavi orgulja također je podupro i biskup Mainza kardinal Karl Lehmann, koji se uključio u pothvat i novčanim darom. Kao predstavnik biskupije Mainz na misi je bio franjevac fra Tomislav Grgat. Na misnom slavlju u kojem su sudjelovali brojni vjernici s Dugog otoka i Zadra, kao i stanovnici otoka iz raznih krajeva svijeta, pjevana žmanska misa koju je za to slavlje priredio Edvin Bukulin, a pjevao je župni crkveni zbor iz Žmana i Sali.

Nakon blagoslova bio je ručak u restoranu *Marija* te je u tijeku ručka bilo izravno uključivanje u program *Hrvatskoga katoličkog radija* u sklopu kojeg je župnik Zubović govorio o samom slavlju, nadbiskup Oblak o značenju samog blagoslova orgulja, a Edvin Bukulin kako je došlo do zamisli za nabavu orgulja.

Poslijepodne je održan prigodni koncert u crkvi, na kojem su na orguljama svirali Emin Armano i bogoslov Domagoj Kalcina, na flautama Sunčica Vulelija-Vidulić i Monika Bukulin, dok su žmanske i saljske glagoljaške napjeve izvodili crkveni zborovi iz Žmana i Sali. Izvedena su djela Anđelka Klobučara, G. Ph. Tellemanna, J. S. Bacha, Fortunata Pintarića, Franje Dugana.

## OBLJETNICE

### VISOKI JUBILEJI UMJETNIČKOGA I CRKVENOGA PJEVANJA BLAŽENKE MILIĆ

Pod pokroviteljstvom Nadbiskupskoga duhovnog stola i zagrebačkoga nadbiskupa mons. Josipa Bozanića, u utorak 25. lipnja proslavila je Blaženka Milić, prvakinja Opere *Hrvatskoga narodnog kazališta* u Zagrebu, svečanim koncertom u zagrebačkoj katedrali 40. obljetnicu umjetničkog rada i 55 godina stalnog pjevanja u crkvi. U ime pokrovitelja koncerta pomoćni biskup zagrebački Josip Mrzljak tom prilikom rekao je kako je Blaženka Milić ispunila svojim raskošnim talentom, za koji je uvijek govorila da je Božji dar, daske pozornice i svetišta mnogih crkava.

Već prvom pjesmom, *Tihom noći* Franza Grubera, katedralu je ispunio topli sopran slavljenice uz pratnju *Katedralnoga mješovitog zbora* u kojem, zajedno sa suprugom, pjeva već 17 godina. Zborom je dirigirao Vladimir Babuš, a Hvalimira Bledšnajder pratila ih je na orguljama. Slijedile su i druge pjesme Cesara Francka, Vatroslava Lisinskoga, Camillea Saint-Saënsa, Adalberta Markovića, te slavna Verdijeva arija *Ave Marija* iz opere *Otelo*. Vesela skladba Kamila Kolba *Passacaglia*, koja je otkrila sve bogatstvo zvuka katedralnih orgulja, osobito u interpretaciji Hvalimire Bledšnajder, bila je samo kratak predah pred uistinu slavljeničkom skladbom, Mozartovom *Krunidbenom misom*. U toj izvedbi Blaženki Milić potpomogli su njezina kći Margareta Milić-Mihalić, mezzosopranistica, tenor Želimir Puškarić, bas Miroslav Živković te oratorijski zbor *Crkve sv. Marka "Cantores sancti Marci"*, uz glazbenu pratnju komornog orkestra HNK u Zagrebu i pod dirigentskim vodstvom ravnatelja zagrebačke Opere Vladimira Kranjčevića. Kroz tu sjajnu skladbu ufanja i nade publika je mogla osjetiti značenje Mrzljakovih riječi prema kojim je umjetnost put vjere, duhovnosti, uzvišenih osjećaja. Bilo je to pravo slavlje pjevačkog talenta.

Rođena 4. veljače 1939. u Mostaru u obitelji Cigić, Blaženka je bila najmlađa od petero djece. Dobar sluh za pjesmu od majke su naslijedila sva djeca obitelji Cigić, pa se Blaženka sjeća kako su još kao mala djeca ispred kuće pjevali "sotto voce" do kasno u noć. No, Blaženka se među njima isticala i već kao sedmogodišnja djevojčica pjevala je solo u crkvi i na javnim priredbama u školi. U mostarskom zboru u crkvi sv. Petra i Pavla stekla je prvo glazbeno obrazovanje uz vodstvo vjeroučitelja fra Stanka Vasilja, koji ju je i kasnije podupirao na dalje glazbeno obrazovanje.

U mostarskoj *Muzičkoj školi* bila je prva učenica *Odjela za solo pjevanje*, koji je s njom i otvoren. Podučavala ju je Milka Padovan, a njezina izvrsna poduka pomogla je Blaženki da se bez ikakvih problema upiše na *Muzičku*

akademiju u Zagrebu. Tada je iskusna pjevačka pedagoginja Marija Borčić uočila njezinu iskrenu interpretaciju i umjetničko poštenje, dvije kvalitete koje krase čitavu Blaženkinu karijeru. Svoj topli sopran Blaženka je na *Akademiji* nastavila oblikovati kod profesora Lava Vrbanića, kod kojeg je diplomirala i s kojim je, nakon što je dobila Fulbrightovu stipendiju za usavršavanje, radila na *New England Conservatory of Music* u Bostonu. Godine 1969. u obnovljenoj zgradi HNK angažirana je među novim talentima, a debitirala je kao Zorka u operi *Porin* Vatroslava Lisinskoga.

U svojoj dugoj i bogatoj karijeri odigrala je više od 50 velikih uloga, ali nikad nije bježala ni od malih uloga jer, prema njezinim riječima, ne postoji razlika između velikih i malih uloga veća samo između dobrih i loših izvedaba. Njezin životni put išao je prema neprestanom vokalnemu rastu i usavršavanju te dubokom poniranju u tumačenju svojih uloga, a izvrsnost njezina izvođenja verističkog repertoara potvrdio je nastup 1986. godine kada je kao Tosca zablistala uz partnere svjetskog glasa Nicolaia Geddu i Ingvara Wixella. Svoj operni opus završila je Verdijevom *Aidom*.

Kroz cijelo to vrijeme Blaženka Milić pjevala je i na koncertima. Osobito se prisjeća nastupa na ruševinama "svoje" crkve u Mostaru kada je pjevala Schubertovu *Ave Mariju*, što je prenosila satelitska televizija. U čast dolaska svetoga oca Ivana Pavla II. godine 1998. pjevala je u svetištu Majke Božje Bistričke. Takva iznimna karijera popraćena je raznim nagradama. Prvu nagradu *Franjo Kuhač* dobila je kao najbolji student Muzičke akademije, zatim je osvojila treću i drugu nagradu na Jugoslavenskom natjecanju mladih glazbenih umjetnika, diplomu i srebrnu medalju Međunarodnog natjecanja opernih pjevača u Toulouseu, te nagradu *Milka Trnina* i orden *Danice hrvatske s likom Marka Marulića*.

Janja Košutić  
Glas Koncila

---

## IN MEMORIAM

---

### UMRO JEDAN OD PIONIRA HRVATSKE POPULARNE DUHOVNE GLAZBE

Vlado **Dolenec**, skladatelj i kantautor, promicatelj popularne duhovne glazbe, iznenada je umro u 46. godini života u rodnom Koprivničkim Bregima, u utorak 14. kolovoza navečer. Njegovim odlaskom hrvatska kultura izgubila je vrijednoga poslenika, a popularna duhovna glazba jednoga od pionira koji joj je utirao put, koji ju je promicao skladajući je, pišući tekstove, interpretirajući je u nastupima po brojnim župama širom domovine te snimajući je u vlastitom tonskom studiju.

Vlado Dolenec, rođen 11. srpnja 1955., kao učenik 6. razreda i ministrant počeo je svirati na misama u rodnom

Koprivničkim Bregima. Nakon osmoljetke otišao je u sjemenište na Šalatu, gdje je završio gimnaziju, te je već u drugom razredu osnovao *VIS "Zora"* s kojim je nastupao po zagrebačkim župama. Prešavši u bogosloviju kadrovski je obnovio *VIS "Zoru"* koji je na instrumentima naslijeđenima od *Žetelaca*, nastavio promicati popularnu duhovnu glazbu. U to doba sam je napisao riječi i skladbe za pjesme *Kralju svemira* i *Pismo majci* koje su se pojavile na singlici, kao prvi glasnici izvornoga hrvatskog mladenačkog stvaralaštva popularne duhovne glazbe. Ta singlica, premda nije bila reklamirana niti u službenoj prodaji, bila je prodana u više od 50.000 primjeraka. Kada je napustio bogosloviju nastavio se baviti glazbom te je najprije vodio zbor mladih u zagrebačkoj župe sv. Josipa, a onda je sljedeće godine otišao u Graz na *Glazbenu akademiju*. Nakon pet godina vratio se u Zagreb te je djelovao kao voditelj zborova i dirigent, a definitivno se odlučio za šansonu kao svoj vlastiti glazbeni izraz. Djelovao je u duetu *Mato i Vlado*, a sve se više afirmirao i kao skladatelj, aranžer i kantautor te je nastupio na *Splitskom festivalu* izvodeći *Klošarsku baladu*. Bio je neprestano vezan uz Crkvu te ja kao onaj koji privlači mlade u crkvu privukao pozornost političke policije te je bio više puta privođen, zastrašivan i proglašen "kleronacionalistom". G. 1986. bio je osuđen za tobožnji terorizam na 4 godine zatvora i 12 godina zabrane javnoga nastupanja. Izdržao je dvije godine zatvora u Staroj Gradišci, a onda je bio pomilovan jer su na pomolu bile demokratske promjene. Pjesnik Miroslav **Antić** organizirao mu je, po izlasku iz zatvora, koncerte po Srbiji i Crnoj Gori, jer tamo nitko nije pitao za zabranu javnoga nastupanja kao što bi u Hrvatskoj. G. 1989. vratio se u Koprivničke Brege te je nastavio svoje crkveno glazbeno djelovanje, posebno u Močilama. Godine 1990. s Jadrankom **Slobodanac** osnovao je *Duo "Anima"* te su uz ostale skladateljske njegove djelatnosti, a skladao je i glazbu za neke filmove, objavili devet audio kaset: *Kraljici Hrvata* (1990.), *Sretan Božić* (1991.), *Sretan Uskrs* (1992.) *Molitva pod zvijezdama* (1992.), *Povratnik* (1994.), *Moja Podravino* (1995.), *U društvu Frana Galovića* (1996.) *Močilski zvončići* i *Anima* (1997.) te *Kralju svemira* (2000.). *Moja Podravino* i *Kralju svemira* objavljene su i na CD-u. Za vrijeme rata na bojišnici kod Lipika i Pakraca, kao član umjetničke čete, održao je brojne glazbene nastupe. I smrt ga je zatekla u pripremanju zbora za Dan grada Koprivnice i za blagdan sv. Roka u Koprivničkim Bregima.

Pokopan je 16. kolovoza u Koprivničkim Bregima ispraćen od vrlo velikoga broja vjernika i građana, velikoga broja svećenika i prijatelja. Brojni su se govornici od njega oprostili dirljivim svjedočanstvima, a sprovodni obred vodio je varaždinski biskup mons. Marko **Culej**.

I. M.  
Glas Koncila